KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.2.2008
KOM(2008) 76 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om afslutning af den delvise interimsundersøgelse vedrørende antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Forslaget vedrører anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 af 21. december 2005 ("grundforordningen"), i proceduren vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland.

Generel baggrund

Forslaget fremsættes som led i gennemførelsen af grundforordningen og som resultat af en undersøgelse, der blev foretaget i overensstemmelse med de indholdsmæssige og proceduremæssige krav i grundforordningen.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

De i øjeblikket gældende foranstaltninger er en endelig antidumpingtold indført ved Rådets forordning (EF) nr. 658/2002, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 945/2005, på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Ikke relevant.

HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af interesserede parter

Interesserede parter, der er berørt af proceduren, har haft mulighed for at forsvare deres interesser i forbindelse med undersøgelsen i overensstemmelse med grundforordningen.

Ekspertbistand

Der var ikke behov for ekspertbistand.

Konsekvensanalyse

Forslaget er et resultat af gennemførelsen af grundforordningen.

Grundforordningen foreskriver ikke en evaluering af de generelle konsekvenser, men indeholder en udtømmende liste over de forhold, der bør evalueres.

FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Resumé af forslaget

Kommissionen indledte den 19. december 2006 en interimsundersøgelse af de

gældende foranstaltninger vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland som følge af en anmodning fra to eksporterende producenter i Rusland, OJSC Acron og OJSC Dorogobuzh. Anmodningen var baseret på umiddelbare beviser for, at de omstændigheder, som lå til grund for indførelsen af foranstaltningerne, havde ændret sig, og at det derfor ikke er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne på det nuværende niveau for at afhjælpe dumpingen.

Vedlagte forslag til Rådets forordning er baseret på resultaterne af undersøgelsen, der var begrænset til at omfatte dumpingaspektet, for så vidt angår ansøgeren.

Undersøgelsen viste, at der i undersøgelsesperioden fandt dumping sted. Dumpingniveauet blev fundet højere end dumpingniveauet i den undersøgelsesperiode, der førte til indførelsen af den endelige told. Det var også højere end skadestærskelsniveauet, som ligger til grund for de gældende foranstaltninger. Ingen af omstændighederne har således ændret sig i en sådan grad, at de gældende foranstaltninger ikke længere er nødvendige for at afhjælpe dumpingen. Det blev endvidere fundet, at omstændighederne i den nuværende undersøgelsesperiode var af varig art.

Det foreslås derfor, at Rådet vedtager vedlagte forslag til forordning om afslutning af undersøgelsen uden en ændring af de gældende antidumpingforanstaltninger, som skal offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende senest den 18. marts 2008.

Retsgrundlag

Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 af 21. december 2005.

Subsidiaritetsprincippet

Forslaget henhører under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager:

Foranstaltningen er beskrevet i ovennævnte grundforordning og giver ikke mulighed for nationale beslutninger.

Det er ikke relevant at forklare, hvordan byrder af finansiel eller administrativ art, der pålægges Fællesskabet, nationale regeringer, regionale og lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere, begrænses mest muligt og står i rimeligt forhold til forslagets mål.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået middel: Forordning

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende grund: Grundforordningen foreskriver ikke alternative muligheder.

BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr.

om afslutning af den delvise interimsundersøgelse vedrørende antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab[1] ("grundforordningen"), særlig artikel 11, stk. 3,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

(1) De i øjeblikket gældende foranstaltninger er en endelig antidumpingtold indført ved Rådets forordning (EF) nr. 658/2002[2], senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 945/2005[3], på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland.

2. Anmodning om en fornyet undersøgelse

(2) Kommissionen modtog en anmodning om en delvis fornyet interimsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3.

(3) Anmodningen blev indgivet af to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter i Rusland, som tilhører holdingselskabet "Acron", nemlig OJSC Acron og OJSC Dorogobuzh. Disse virksomheder behandles som følge af deres forbindelse som en juridisk enhed i forbindelse med denne undersøgelse ("ansøgeren"). Anmodningen er begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet, for så vidt angår ansøgeren.

---

1 EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

2 EFT L 102 af 18.4.2002, s. 1.

3 EUT L 160 af 23.6.2005, s. 1.

(4) Ansøgeren hævdede og fremlagde tilstrækkelige umiddelbare beviser for, at de omstændigheder, der lå til grund for indførelsen af foranstaltningerne, havde ændret sig, og at ændringerne var af varig art. Ansøgeren fremlagde umiddelbart bevis for, at en sammenligning mellem virksomhedens egne omkostninger til ammoniumnitrat og virksomhedens eksportpriser ville vise, at dumpingen er faldet til et niveau, der ligger væsentligt under niveauet for de gældende foranstaltninger. Det vil derfor ikke være nødvendigt at opretholde foranstaltningerne på det nuværende niveau, som blev fastsat på grundlag af den tidligere konstaterede dumping, for at modvirke dumpingen.

3. Indledning af proceduren

(5) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en delvis fornyet undersøgelse, og offentliggjorde den 19. december 2006 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*[4] om indledning af en delvis fornyet interimsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3.

(6) Undersøgelsen var begrænset til dumpingaspektet for at vurdere behovet for fortsættelse, fjernelse eller ændring af gældende foranstaltninger for så vidt angår ansøgeren.

4. Undersøgelse

(7) Undersøgelsen af dumpingaspektet omfattede perioden fra den 1. oktober 2005 til den 30. september 2006 ("den fornyede undersøgelsesperiode").

(8) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren og eksportlandets repræsentanter samt EF-erhvervsgrenen om indledningen af den fornyede undersøgelse. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt.

(9) Alle interesserede parter, der anmodede herom og godtgjorde, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

(10) Kommissionen sendte et spørgeskema til ansøgeren og dens forretningsmæssigt forbundne salgsvirksomheder på hjemmemarkedet i Rusland. Ansøgeren og to af de forretningsmæssigt forbundne salgsvirksomheder indgav besvarelser af spørgeskemaet.

(11) Kommissionen indhentede og efterprøvede også alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på konstatering af dumping. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

(a) Eksporterende producenter:

– OJSC Acron

– OJSC Dorogobuzh

[4] EUT C 311 af 19.12.2006, s. 55.

(b) Forretningsmæssigt forbundne salgsvirksomheder

– JSC Rostragronova

– JSC Kubanagronova

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(12) Den pågældende vare er den samme som i de undersøgelser, der er nævnt i betragtning 1, dvs. gødning i fast form med et indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent med oprindelse i Rusland ("den pågældende vare"), der i øjeblikket er henhørende under KN-kode 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 og ex 3105 90 91.

2. Samme vare

(13) Som fastslået i forbindelse med de tidligere undersøgelser og som bekræftet i forbindelse med denne undersøgelse har den pågældende vare og varer, der fremstilles og sælges af ansøgeren på det russiske hjemmemarked, samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og i al væsentlighed samme anvendelsesformål og betragtes derfor for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4. Denne undersøgelse er begrænset til at fastlægge dumpingaspektet for så vidt angår ansøgeren, og det var derfor ikke muligt at nå frem til en konklusion vedrørende den vare, der produceres og sælges af EF-erhvervsgrenen på markedet i Fællesskabet.

C. RESULTATER AF UNDERSØGELSEN

(14) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det undersøgt, om de omstændigheder, der blev lagt til grund for den gældende dumpingmargen, havde ændret sig, og om denne ændring var af varig art.

1. Normal værdi

(15) For at beregne den normale værdi, blev det først efterprøvet, om ansøgerens samlede salg på hjemmemarkedet var repræsentativt, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Det blev konstateret, at ansøgerens hjemmemarkedssalg var repræsentativt sammenholdt med ansøgerens salg til eksport, da det udgjorde mere end 5 % af den samlede eksport til Fællesskabet.

(16) Kommissionen undersøgte efterfølgende, om salg på hjemmemarkedet kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4. I den forbindelse blev ansøgerens omkostninger til produktion og salg af den pågældende vare på hjemmemarkedet undersøgt.

(17) Gas er en vigtig råvare til fremstillingen af den pågældende vare og udgør en betydelig del af de samlede produktionsomkostninger. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 5, blev det undersøgt, om omkostningerne i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare var rimeligt afspejlet i de berørte parters regnskaber.

(18) Ud fra oplysninger offentliggjort af internationalt anerkendte kilder med speciale i energimarkeder blev det konstateret, at den pris, som ansøgeren betalte, var unormalt lav. Som eksempel kan nævnes, at den udgjorde en femtedel af eksportprisen på naturgas fra Rusland, og at den også var betydeligt lavere end den gaspris, som EF-producenterne betalte. I den forbindelse tyder alle tilgængelige oplysninger på, at hjemmemarkedspriserne på gas i Rusland var regulerede priser, der ligger langt under markedspriserne på uregulerede markeder for naturgas.

(19) Da gasomkostningerne ikke i rimeligt omfang var afspejlet i ansøgerens regnskaber, blev de tilsvarende justeret. Da der ikke var tale om normale gaspriser på det russiske hjemmemarked, var det nødvendigt at fastsætte gaspriserne ud fra ethvert "andet rimeligt grundlag", herunder oplysninger fra andre repræsentative markeder i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5. Den justerede pris blev baseret på gennemsnitsprisen for russisk gas, når den blev solgt til eksport ved den tysk/tjekkiske grænse (Waidhaus), efter fradrag af transportomkostninger og justeret for at afspejle de lokale distributionsomkostninger. Waidhaus, der er midtpunktet for det russiske salg af gas til EU, som er både det største marked for russisk gas, og hvis priser i rimeligt omfang afspejler omkostningerne, kan anses for at være et repræsentativt marked.

(20) Efter offentliggørelsen påstod ansøgeren, at en justering af virksomhedens gaspriser på hjemmemarkedet var ubegrundet, da virksomhedens regnskaber til fulde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af samme vare i oprindelseslandet.

(21) Ved en gennemgang af omkostningerne i forbindelse med produktion af samme vare i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, skal det dog afgøres, om de omkostninger, der er registreret i virksomhedens regnskaber, på en rimelig måde afspejler omkostningerne til produktion og salg af den pågældende vare. På grundlag af betragtning 18 viste dette sig ikke at være tilfældet. Ansøgeren omtalte ikke de åbenbare forskelle mellem prisen for gas på det russiske hjemmemarked og prisen for naturgas ved eksport fra Rusland på den ene side og den pris, som fællesskabsproducenterne betaler. Ansøgeren omtalte heller ikke den kendsgerning, at hjemmemarkedspriserne for gas er reguleret i Rusland og derfor ikke afspejler den pris, der normalt skulle betales på markeder uden konkurrenceforvridning. Endelig uddybede ansøgeren ikke, hvorfor omkostningerne til gas i forbindelse med produktion af samme vare, som sælges på hjemmemarkedet, skulle være rimeligt afspejlet i regnskaberne, på trods af årsagerne i betragtning 18. Denne påstand blev derfor afvist.

(22) Ansøgeren påstod endvidere, at en justering af gasprisen i praksis var en metode til fastsættelse af den normale værdi, som ikke er foreskrevet i grundforordningen. Ved således at erstatte gasomkostningerne på hjemmemarkedet med omkostninger, der er beregnet i henhold til betragtning 19 ovenfor, og da disse omkostninger udgør en vigtig del af de samlede omkostninger til samme vare og således også af den beregnede normale værdi, fastsættes den normale værdi i praksis på grundlag af oplysninger fra et "repræsentativt" marked i et tredjeland. I den sammenhæng påstod ansøgeren, at grundforordningen i forbindelse med lande med markedsøkonomi dog kun indeholder følgende metoder til fastsættelse af den normale værdi: (i) på grundlag af prisen på hjemmemarkedet for samme vare i normal handel, eller alternativt hvis salget ikke foregår i normal handel, (ii) på grundlag af produktionsomkostningerne i

oprindelseslandet (plus et rimeligt beløb til dækning af salgs-, administrations- og generalomkostninger ("SA&G-omkostninger") samt en passende fortjeneste eller (iii) repræsentative eksportpriser for samme vare til et passende tredjeland. Ansøgeren konkluderede, at den normale værdi på dette grundlag ikke skulle baseres på data fra et repræsentativt marked i et tredjeland.

(23) I den forbindelse og i overensstemmelse med betragtning 45 til 48 nedenfor skal det først bemærkes, at den normale værdi blev fastlagt i overensstemmelse med metoderne i grundforordningens artikel 2, stk. 1 til 6. Det skal dog først afgøres, om ansøgerens omkostninger udgjorde et pålideligt grundlag, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5, før det kan afgøres, om salget på hjemmemarkedet fandt sted i normal handel i prismæssig henseende, dvs. om det var fortjenstgivende. Først efter en pålidelig fastsættelse af omkostningerne kan det afgøres, hvilken metode der skal anvendes til fastsættelse af den normale værdi. Det er derfor fejlagtigt at påstå, at der ved anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 5, til fastsættelse af de pålidelige omkostninger blev anvendt en ny metode til fastsættelse af den normale værdi.

(24) Ansøgeren påstod desuden, at når omkostningerne justeres i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, kan de justerede omkostningers niveau ikke overstige de respektive omkostningers niveau i eksportlandet. Ellers ville den metode, der anvendes til justering af omkostningerne, være i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 3, hvori det hedder, at den normale værdi for samme vare fastsættes på grundlag af produktionsomkostningerne i *oprindelseslandet*.

(25) Justeringen af omkostningerne blev derfor foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5. Grundforordningens artikel 2, stk. 5, henviser ikke til "produktionsomkostningerne i oprindelseslandet", men giver udtrykkeligt institutionerne ret til at anvende produktionsomkostninger fra "andre repræsentative markeder" i andre lande end oprindelseslandet. Ansøgerens påstand blev derfor afvist.

(26) Endelig er konklusionerne i betragtning 18 og 19 ovenfor heller ikke i strid med grundforordningens artikel 1, som påstået af ansøgeren. Selv om grundforordningens artikel 1 fastsætter, at den normale værdi fastsættes på grundlag af data fra eksportlandet, gøres det samtidig klart i grundforordningen, at denne regel er underlagt visse undtagelser.

(27) Ansøgerens påstand i den henseende måtte derfor afvises.

(28) Ansøgeren påstod endvidere, at hvis der skulle foretages en justering af virksomhedens omkostninger til naturgas på hjemmemarkedet, burde den baseres på enten (i) ikke-regulerede gaspriser i Rusland eller (ii) den gennemsnitlige eksportpris for naturgas til de baltiske lande, eller alternativt (iii) de faktiske omkostninger til produktion af naturgas i Rusland plus en rimelig fortjenstmargen.

(29) For det første er valget af Waidhaus ikke urimeligt, selv om Kommissionen kunne have valgt et andet grundlag. Det vigtigste kriterium for valget af grundlaget for beregning af gaspriserne er, at det på en rimelig måde afspejler den pris, der normalt betales på et marked uden konkurrenceforvridninger. Denne betingelse er uomtvisteligt overholdt, hvad angår priserne i Waidhaus. Det forhold, at der kun blev solgt små mængder gas til ikke-regulerede priser på hjemmemarkedet i den fornyede undersøgelsesperiode, og at disse priser lå betydeligt tættere på de regulerede

hjemmemarkedspriser end eksportprisen, der fastsættes frit, antyder kraftigt, at de ikke-regulerede priser forvrides af de gældende regulerede priser. Derfor kunne de ikke-regulerede hjemmemarkedspriser ikke anvendes. Det blev også fundet, at de russiske eksportpriser for gas til de baltiske lande ikke var tilstrækkeligt repræsentative, da der kun eksporteres små mængder til disse lande. Desuden forelå der ingen oplysninger vedrørende transport- og distributionsomkostninger, og derfor kunne der ikke fastsættes pålidelige priser ved eksport til de baltiske lande. Langt størstedelen af gassen eksporteres via Waidhaus, som derfor udgør et passende grundlag for en justering. Ansøgeren fremlagde ingen beviser vedrørende andre repræsentative markeder bortset fra Waidhaus, hvor priserne på en rimelig måde afspejler den pris, der normalt betales på markeder uden forvridninger. Disse påstande afvistes derfor.

(30) I den forbindelse påstod ansøgeren endvidere, at virksomheden køber ca. 50 % af den naturgas, der anvendes til produktionen af gødning, på det ikke-regulerede marked i Rusland. Ansøgeren påstod, at det derfor ville være diskriminerende at justere virksomhedens gasomkostninger, mens der ikke blev foretaget justeringer for andre eksportører med højere omkostninger, der svarer til ansøgerens. Det skal bemærkes, at ansøgerens køb af naturgas på det ikke-regulerede marked i Rusland, jf. den verificerede besvarelse af spørgeskemaet, var marginale i den fornyede undersøgelsesperiode. Påstanden blev derfor afvist.

(31) Hvad angår det tredje alternativ, jf. (iii) i betragtning 28 ovenfor, dvs. forslaget om at basere justeringen på de faktiske omkostninger til produktion af naturgas i Rusland, skal det først og fremmest bemærkes, at et sådant alternativ ikke, som anført af ansøgeren, udtrykkeligt er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 5. Det vigtigste kriterium, jf. betragtning 29, for valget af grundlaget for beregning af gaspriserne er, at det på en rimelig måde afspejler den pris, der normalt betales på et marked uden konkurrenceforvridninger. Det er derfor i denne forbindelse irrelevant, om den gaspris, som kunderne blev opkrævet af leverandøren, giver fortjeneste. Påstanden blev derfor afvist.

(32) Ansøgeren påstod desuden, at de statsregulerede hjemmemarkedspriser for naturgas i Rusland konstant stiger og når et niveau, hvor de dækker omkostningerne til produktion af gas. Prisen på hjemmemarkedet kan derfor ikke betragtes som konkurrencefjendtlig eller urimeligt lav.

(33) Denne påstand er ubegrundet, da det korrekte grundlag for at vælge et repræsentativt marked ikke vedrører spørgsmålet om fortjenstgivende priser, men derimod spørgsmålet om, hvorvidt priserne på en rimelig måde afspejler den pris, der normalt betales på markeder uden forvridninger, jf. betragtning 29 ovenfor. Dette er ikke tilfældet for de statsregulerede priser. Desuden er denne påstand i modstrid med den russiske gasleverandørs offentlige udtalelser (som bekræftet i de offentliggjorte reviderede regnskaber), hvori det hedder, at gaspriserne på hjemmemarkedet i Rusland ikke dækker produktions-, transport- og salgsomkostningerne. Påstanden blev derfor afvist.

(34) Hvad angår metoden til beregning af gasprisen i Waidhaus, påstod ansøgeren, at den russiske eksporttold, som skal betales for al eksport, skulle have været fratrukket Waidhaus-prisen, da eksporttolden ikke gør sig gældende på hjemmemarkedet.

(35) Markedsprisen i Waidhaus, som blev betragtet som et repræsentativt marked, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5, er prisen efter eksportafgifter og ikke priserne før disse afgifter. Set fra køberens perspektiv er det den pris, der skal betales i Waidhaus, der er afgørende, og i den forbindelse er det irrelevant, hvilken procentdel af prisen der udgør en eksporttold, og hvilken procentdel der betales til gasleverandøren. Gasleverandøren derimod vil altid søge at maksimere sine priser og således opkræve den højeste pris, som kunderne er villige til at betale. Da denne pris altid ligger højt over produktionsomkostningerne, hvorved gasleverandøren får stor fortjeneste, er prisfastsættelsen ikke primært påvirket af størrelsen af eksporttolden, men af den pris, som kunderne er villige til at betale. Det blev derfor konkluderet, at prisen inkl. eksporttold er den pris, der er styret af et marked uden konkurrenceforvridninger, og ikke prisen før denne afgift. Ansøgerens påstande i denne henseende blev derfor afvist.

(36) Ansøgeren påstod endvidere, at prisen i Waidhaus skulle have været justeret for kvalitet, disponibilitet, omsættelighed, transport og andre salgsbetingelser, som ville være anderledes på eksport- og hjemmemarkedet for naturgas. Det skal først bemærkes, at Waidhaus-prisen faktisk blev justeret for forskellige transportomkostninger for eksport- og hjemmemarkedet, og at ansøgerens påstand i den forbindelse ikke var berettiget og måtte afvises. For så vidt angår de øvrige elementer, fremlagde ansøgeren ingen nye oplysninger eller beviser. Ansøgeren påviste i særdeleshed ikke og fremlagde heller ikke andre tilgængelige oplysninger om forskelle i kvalitet, disponibilitet, omsættelighed eller andre salgsbetingelser, som kunne havde begrundet yderligere justeringer. Desuden søgte ansøgeren heller ikke at anslå disse påståede forskelle.

(37) I den forbindelse påstod ansøgeren endvidere, at Waidhaus-prisen ikke var blevet justeret for naturlige komparative fordele. Det blev i den sammenhæng påstået, at priserne i Rusland ville være naturligt lavere end prisen for eksporteret gas, da gas er bredt tilgængeligt i Rusland, men ikke i Fællesskabet. Det blev desuden påstået, at eksportkapaciteten ville være begrænset af begrænsningerne for det eksisterende gastransportsystem, hvilket kunne bevirke stigninger i Ruslands eksportpriser. Ansøgeren hævdede endvidere, at den russiske gasleverandørs "unormalt høje fortjeneste" på eksportmarkedet skulle fratrækkes den anvendte Waidhaus-pris.

(38) Det vigtigste kriterium, jf. betragtning 29, for at vælge Waidhaus-priserne som grundlag for beregning af gaspriserne er, at de på en rimelig måde afspejler den pris, der normalt betales på et marked uden konkurrenceforvridninger. De gældende markedsbetingelser på hjemmemarkedet er irrelevante i den forbindelse. Påstandene måtte derfor afvises.

(39) Ansøgeren gjorde endvidere indsigelse mod, at de lokale distributørers prisstigning var blevet lagt til den justerede gaspris, og hævdede, at distributørernes fortjeneste allerede var blevet indarbejdet i Waidhaus-prisen. I den forbindelse påstod ansøgeren, at de lokale distributører i Rusland var helejede datterselskaber af gasleverandører, og at disse distributørers fortjeneste derfor ville blive talt med to gange, hvis den blev lagt til.

(40) Det skal først bemærkes, at de lokale distributørers prisstigning ikke kun omfatter virksomhedernes fortjenstmargen, men også deres omkostninger mellem køb og videresalg af naturgas.

(41) For det andet kunne denne påstand ikke længere bekræftes tilstrækkeligt. Dette skyldes, at gasleverandøren i Rusland og dennes tilknyttede virksomheder ikke var genstand for denne undersøgelse, og at der derfor ikke forelå tilstrækkelige oplysninger om organisationen og dens omkostningsstruktur. Det skal også bemærkes, at situationen i Rusland i den forbindelse bl.a. skyldes, at den tætte forbindelse mellem gasleverandører og den russiske regering ikke er tilstrækkelig gennemsigtig til at give tilstrækkelig adgang til den nødvendige dokumentation.

(42) Desuden var ansøgeren, der har bevisbyrden, ikke i stand til at fremlægge yderligere oplysninger eller beviser, der viste, om og i hvilket omfang distributionsomkostningerne rent faktisk var inkluderet i Waidhaus-prisen. Men da kunderne på hjemmemarkedet købte gas fra lokale leverandører, må det antages, at de skulle betale de lokale distributionsomkostninger, som ikke er inkluderet i den ikke-justerede Waidhaus-pris. Derfor blev det på dette tidspunkt i undersøgelsen konkluderet, at denne justering var berettiget, og påstanden blev derfor afvist.

(43) Fællesskabets institutioner konkluderede dog også, at denne særlige justering kan have en betydelig indvirkning på beregningen af dumpingmargenen. Derfor blev det på grundlag af den særlige situation, jf. betragtning 41 ovenfor, konkluderet, at hvis ansøgeren fremlægger tilstrækkelige verificerbare beviser, vil Kommissionen overveje en eventuel genoptagelse af undersøgelsen af dette aspekt.

(44) Ansøgeren fremsatte endvidere påstande om konkurrencefjendtlige gaspriser i Tyskland. Det skal bemærkes, at de tyske konkurrencemyndigheders igangværende undersøgelse vedrører de priser, som de største tyske gasdistributører opkræver på hjemmemarkedet, og undersøgelsen vedrører derfor slet ikke prisen for russisk gas, når den sælges til eksport i Waidhaus.

(45) Efter en justering af fremstillingsomkostningerne, jf. ovenfor, fandt salget på hjemmemarkedet ikke sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4.

(46) Det blev derfor konstateret, at hjemmemarkedspriserne ikke kunne bruges som et rimeligt grundlag for fastsættelse af den normale værdi, og der måtte således anvendes en anden metode. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6, blev den normale værdi beregnet ved at tilføje et rimeligt beløb for SA&G-omkostninger og et rimeligt beløb for fortjeneste til eksportørens omkostninger til fremstilling af den pågældende vare, evt. justeret, jf. betragtning 19 ovenfor.

(47) SA&G-omkostninger samt fortjeneste kunne ikke fastslås ud fra grundforordningens artikel 2, stk. 6, da ansøgeren ikke havde et repræsentativt hjemmemarkedssalg af den pågældende vare i normal handel. Grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), kunne ikke anvendes, da kun en producent er underlagt undersøgelsen. Artikel 2, stk. 6, litra b), fandt heller ikke anvendelse, da ansøgerens fremstillingsomkostninger for varer af samme generelle varekategori også skulle justeres for gasomkostninger af de grunde, der er nævnt i betragtning 18 ovenfor. Derfor blev SA&G-omkostningerne samt fortjenesten fastsat i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).

(48) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), blev SA&G-omkostningerne fastsat på grundlag af en rimelig metode. På det nordamerikanske marked var der et betydeligt hjemmemarkedssalg og en betydelig konkurrence fra både indenlandske og udenlandske virksomheder. I den forbindelse blev offentligt

tilgængelige oplysninger om større virksomheder inden for gødningssektoren taget i betragtning. Det blev konstateret, at tilsvarende oplysninger fra nordamerikanske (amerikanske og canadiske) producenter ville være de mest hensigtsmæssige i forbindelse med denne undersøgelse i betragtning af den store mængde pålidelige og fuldstændige finansielle oplysninger, der var offentligt tilgængelige fra børsnoterede virksomheder i denne del af verden. Derfor blev SA&G-omkostninger samt fortjeneste fastsat ud fra de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger samt fortjeneste for tre nordamerikanske producenter, der var blandt de største virksomheder inden for sektoren for nitrogenholdige gødninger, for så vidt angår deres hjemmemarkedssalg af den samme generelle varekategori (nitrogenholdige gødninger). Disse tre producenter blev anset for at være repræsentative for sektoren for nitrogenholdige gødninger, og deres SA&G-omkostninger samt fortjeneste var dermed repræsentative for de omkostninger og den fortjeneste, som normalt gør sig gældende for virksomheder, der har succes i denne branche. Det bør bemærkes, at intet tydede på, at den således beregnede fortjeneste ville overstige den fortjeneste, som de øvrige russiske producenter fik på salg af produkter af den samme generelle varekategori på det russiske hjemmemarked.

(49) EF-erhvervsgrenen gjorde indsigelser mod ovenstående metode, hvad angår beregningen af SA&G-omkostningerne, og påstod, at ansøgerens egne SA&G-omkostninger skulle have været anvendt. Det fremgår dog af grundforordningens artikel 2, stk. 6, at beløbene for SA&G kun skal baseres på faktiske data vedrørende den pågældende eksporterende producents produktion og salg, når salget finder sted i normal handel. Som beskrevet i betragtning 45 og 46 var dette ikke tilfældet, og påstanden blev derfor afvist.

2. Eksportpris

(50) Eksportprisen blev fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, på grundlag af den eksportpris, der faktisk var betalt eller skulle betales for den pågældende vare, når den blev solgt med henblik på eksport til Fællesskabet.

3. Sammenligning

(51) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet på grundlag af priserne ab fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning mellem de normale værdier og eksportpriserne blev der i form af justeringer taget hensyn til forskelle, som påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev foretaget justeringer for omkostninger til transport, kreditter og bankgebyrer, hvor dette var berettiget, korrekt og kunne dokumenteres.

4. Dumpingmargen

(52) Dumpingmargenen blev fastsat på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.

(53) Undersøgelsen viste, at der i den fornyede undersøgelsesperiode fandt dumping sted. Dumpingmargenen, udtrykt i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes til 42,06 %.

5. Varig art af de omstændigheder, der var gældende i undersøgelsesperioden

(54) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det undersøgt, om ændringen i omstændighederne vedrørende dumping med rimelighed kunne siges at være af varig art.

(55) I den forbindelse bør det bemærkes, at den normale værdi i den oprindelige undersøgelse blev fastsat ud fra fortjenstgivende salgspriser på det amerikanske hjemmemarked, da Rusland ikke havde markedsøkonomi på dette tidspunkt. I forbindelse med den aktuelle fornyede undersøgelse anses Rusland for at have markedsøkonomi, og den normale værdi er derfor blevet fastsat ud fra ansøgerens egne produktionsomkostninger med eventuelle nødvendige tilpasninger. Det kunne ikke konstateres, at den normale værdi, der blev fastsat i denne fornyede undersøgelse, ikke kunne anses for at have vedvarende karakter.

(56) Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at eksportsalget ikke fortsat ville foregå på det nuværende prisniveau.

(57) På det grundlag konkluderes det, at de ændrede omstændigheder, der blev konstateret i forhold til den oprindelige dumpingundersøgelse (som nu er baseret på en sammenligning mellem ansøgerens egne normale værdi og eksportpriser), med rimelighed kunne anses for at være af vedvarende karakter.

D. AFSLUTNING AF DEN FORNYEDE UNDERSØGELSE

(58) Da tolden i den oprindelige undersøgelse blev indført som et fast beløb pr. ton, bør den have samme form i den aktuelle undersøgelse. Den told, der blev beregnet på grundlag af den gældende dumpingmargen, ville være på 48,09 EUR pr. ton.

(59) Der mindes om, som skitseret i betragtning 94 i Rådets forordning (EF) nr. 658/2002, at skadestærsklen ved indførelsen af de endelige foranstaltninger i 2002 blev anvendt til fastlæggelse af beløbet for den endelige told, der skulle indføres i henhold til reglen om den lavest mulige told. Den gældende told afhænger, jf. artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 658/2002, af den specifikke varetype og varierer mellem 41,42 EUR pr. ton og 47,07 EUR pr. ton.

(60) Da den told, der blev fastlagt på grundlag af den gældende dumpingmargen, er højere end den gældende told, bør den fornyede undersøgelse afsluttes uden ændring af niveauet af tolden for ansøgeren, som bør opretholdes på niveau med den definitive antidumpingtold, der blev fastlagt i den oprindelige undersøgelse.

E. TILSAGN

(61) Ansøgeren gav udtryk for at være interesseret i at afgive tilsagn, men afgav ikke et tilstrækkeligt dokumenteret pristilsagn inden for den frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 8, stk. 2. Følgelig kunne tilsagnet ikke godtages af Kommissionen. Det blev dog vurderet, at problematikken i flere spørgsmål, nemlig (1) udsvinget i priserne på den pågældende vare, som nødvendiggør en form for indeksering af mindstepriserne, samtidig med at udsvinget ikke i tilstrækkelig omfang kan forklares ved hjælp af den vigtigste omkostningsfaktor; og (2) den særlige markedssituation for den pågældende vare (der er bl.a. begrænset import fra den eksportør, der er genstand for undersøgelsen) viser, at der er behov for at overveje, om et tilsagn kombineret med en indekseret mindstepris og et kvantitativt loft, kunne være en brugbar løsning.

(62) Som nævnt ovenfor kunne ansøgeren på grund af de komplekse spørgsmål ikke afgive et acceptabelt tilsagn inden for den fastsatte frist. Derfor vurderer Rådet, at ansøgeren undtagelsesvis bør have tilladelse til at færdiggøre sit tilsagn efter tidligere omtalte frist, men dog senest 10 kalenderdage efter denne forordnings ikrafttræden.

F. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

(63) De interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, som ligger til grund for at afslutte den fornyede undersøgelse og opretholde de eksisterende antidumpingforanstaltninger på importen af den pågældende vare fremstillet af ansøgeren. Alle parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Deres bemærkninger blev taget i betragtning, hvor det var påkrævet og behørigt dokumenteret -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Eneste artikel

Den delvise fornyede interimsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af gødninger i fast form med indhold af ammoniumnitrat på over 80 vægtprocent henhørende under KN-kode 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 31 05 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 og ex 3105 90 91 og med oprindelse i Rusland, som blev indledt i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96, afsluttes hermed uden ændring af de gældende antidumpingforanstaltninger.

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand

[…]